

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

॥ उद्धव गीता - सप्तमोऽध्यायः ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः

श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ उद्धव गीता - सप्तमोऽध्यायः ॥

श्रीभगवानुवाच

न रोधयति मां योगो न साङ्ख्यं धर्म एव च।
न स्वाध्यायस्तपस्त्यागो नेष्टापूर्तं न दक्षिणा ॥ ७.१ ॥

व्रतानि यज्ञश्छन्दांसि तीर्थानि नियमा यमाः।
यथावरुन्धे सत्सङ्गः सर्वसङ्गापहो हि माम् ॥ ७.२ ॥

सत्सङ्गेन हि दैतेया यातुधाना मृगाः खगाः।
गन्धर्वाप्सरसो नागाः सिद्धाश्चारणगुह्यकाः ॥ ७.३ ॥

विद्याधरा मनुष्येषु वैश्याः शूद्राः स्त्रियोऽन्त्यजाः।
रजस्तमः प्रकृतयस्तस्मिंस्तस्मिन् युगेऽनघ ॥ ७.४ ॥

बहवो मत्पदं प्राप्तास्त्वाष्ट्रकायाधवादयः।
वृषपर्वा बलिर्बाणो मयश्चाथ विभीषणः ॥ ७.५ ॥

सुग्रीवो हनुमानृक्षो गजो गृध्रो वणिकपथः।
व्याधः कुञ्जा व्रजे गोप्यो यज्ञपत्न्यस्तथापरे ॥ ७.६ ॥

ते नाधीतश्रुतिगणा नोपासितमहत्तमाः।
अव्रतातप्ततपसः मत्सङ्गान्मामुपागताः ॥ ७.७ ॥

केवलेन हि भावेन गोप्यो गावो नगा मृगाः।
येऽन्ये मूढधियो नागाः सिद्धा मामीयुरञ्जसा ॥ ७.८ ॥

यं न योगेन साङ्ख्येन दानव्रततपोऽध्वरैः।
व्याख्यास्वाध्यायसंन्यासैः प्राप्नुयाद् यत्नवानपि ॥ ७.९ ॥

रामेण सार्धं मथुरां प्रणीते

श्वाफल्किना मय्यनुरक्तचित्ताः।

विगाढभावेन न मे वियोग-

तीव्राधयोऽन्यं ददृशुः सुखाय ॥ ७.१० ॥

तास्ताः क्षपाः प्रेष्ठतमेन नीता

मयैव वृन्दावनगोचरेण ।

क्षणार्धवत्ताः पुनरङ्ग तासां

हीना मया कल्पसमा बभूवुः ॥ ७.११ ॥

ता नाविदन् मय्यनुषङ्गबद्ध-

धियः स्वमात्मानमदस्तथेदम् ।

यथा समाधौ मुनयोऽब्धितोये

नद्यः प्रविष्टा इव नामरूपे ॥ ७.१२ ॥

मत्कामा रमणं जारमस्वरूपविदोऽबलाः ।

ब्रह्म मां परमं प्रापुः सङ्गाच्छतसहस्रशः ॥ ७.१३ ॥

तस्मात्त्वमुद्धवोत्सृज्य चोदनां प्रतिचोदनाम् ।

प्रवृत्तिं च निवृत्तिं च श्रोतव्यं श्रुतमेव च ॥ ७.१४ ॥

मामेकमेव शरणमात्मानं सर्वदेहिनाम् ।

याहि सर्वात्मभावेन मया स्या ह्यकुतोभयः ॥ ७.१५ ॥

श्रीउद्धव उवाच

संशयः शृण्वतो वाचं तव योगेश्वरेश्वर ।

न निवर्तत आत्मस्थो येन भ्राम्यति मे मनः ॥ ७.१६ ॥

श्रीभगवानुवाच

स एष जीवो विवरप्रसूतिः

प्राणेन घोषेण गुहां प्रविष्टः ।

मनोमयं सूक्ष्ममुपेत्य रूपं

मात्रा स्वरो वर्ण इति स्थविष्ठः ॥ ७.१७ ॥

यथानलः खेऽनिलबन्धुरूष्मा
 बलेन दारुण्यधिमथ्यमानः।
 अणुः प्रजातो हविषा समिध्यते
 तथैव मे व्यक्तिरियं हि वाणी ॥ ७.१८ ॥

एवं गदिः कर्मगतिर्विसर्गो
 घ्राणो रसो दृक् स्पर्शः श्रुतिश्च।
 सङ्कल्पविज्ञानमथाभिमानः
 सूत्रं रजःसत्त्वतमोविकारः ॥ ७.१९ ॥

अयं हि जीवस्त्रिवृदञ्जयोनि-
 रव्यक्त एको वयसा स आद्यः।
 विश्लिष्टशक्तिर्बहुधेव भाति
 बीजानि योनिं प्रतिपद्य यद्वत् ॥ ७.२० ॥

यस्मिन्निदं प्रोतमशेषमोतं
 पटो यथा तन्तुवितानसंस्थः।
 य एष संसारतरुः पुराणः
 कर्मात्मकः पुष्पफले प्रसूते ॥ ७.२१ ॥

द्वे अस्य बीजे शतमूलस्त्रिनालः
 पञ्चस्कन्धः पञ्चरसप्रसूतिः।
 दशैकशाखो द्विसुपर्णनीड-
 स्त्रिवल्कलो द्विफलोऽर्कं प्रविष्टः ॥ ७.२२ ॥

अदन्ति चैकं फलमस्य गृध्रा
 ग्रामेचरा एकमरण्यवासाः।
 हंसा य एकं बहूरूपमिज्यै-
 र्मायामयं वेद स वेद वेदम् ॥ ७.२३ ॥

एवं गुरुपासनयैकभक्त्या
 विद्याकुठारेण शितेन धीरः।

विवृशुच्य जीवाशयमप्रमत्तः

सम्पद्य चात्मानमथ त्यजास्त्रम् ॥ ७.२४ ॥

॥ इति सप्तमोऽध्यायः ॥